

Viršelyje - 8B klasės mokinės URTĖS darbas

*„Liūdėti dera rudenį. Kasmė, kai krinta nuo medžių lapai ir
vėjas linguoja nuogas jų šakas šaltoje žiemiškoje šviesoje,
užgęsta ir dalelė tavęs. Bet tu žinai, kad būtinai ateis
pavasaris, taip pat kaip žinai, kad upė, sukaustyta ledų, ir vėl
tekės.“*

Ernestas Hemingvėjus

Skaitykite

Mokytojas kitu kampu: Gabija	3
Mokinys kitu kampu: Simas	5
Mokytojų dienos atgarsiai	7
Žurnalistai kelia kvalifikaciją	8
Dzień dobry, Warszawo!	10
Rudens filmai	12
Kaleidoskopas	14

Mokytojas kitu kampu: Gabija

Kalbino ir užrašė Viltė Jokubauskytė ir Urtė Tartenytė (10A)

- **Sveiki, mokytoja! Girdėjome, kad vis dar esate universitete. Papasakokite daugiau apie savo gyvenimą universitete.**

Vilniaus Universitete mokausi fotoniką ir nanotechnologijas. Baigiau taikomąją fiziką, o dabar mokausi apie puslaidininkius ir visokias medžiagas, nanotechnologijas ir panašiai. Darau tai, nes turiu seną svajonę tapti mokslininke.

- **Ar mokykloje fizika buvo mėgstamiausias dalykas?**

Turėjau daug mėgstamiausių dalykų. Visą laiką visur dalyvaudavau, visose olimpiadose. Man labiausiai sekėsi ir mėgstamiausi dalykai buvo fizika, chemija ir dar matematika.

- **Kaip atrodytų Jūsų idealus savaitgalis?**

Mano tobulas savaitgalis būtų kažkur trumpam nuskristi. Aš labai mėgstu keliauti viena, bent jau kelioms dienoms. Tikriausiai tobulas variantas būtų penktadienio vakarą išskristi į Europą ir sekmadienį grįžti. Jeigu ne, tai kažką pasigaminti ir jaukiai leisti savaitgalį, ypač, kai už lango - ruduo.

- **Socialiniuose tinkluose pastebėjome, kad mėgstate daryti ant savęs ir ant kitų makiažą. Kada pamėgote tai daryti?**

Susidomėjau makiažu būdama 13-14 metų. Iš pradžių dažydavau savo drauges, mamą, bet įgavusi patirties pastebėjau, kad žmonių ratas plėtėsi. Būdama penkiolikos atidariau savo veiklą, mažą verslą, dirbau grožio salone. Kai palikau Rokiškį, pradėjau dirbti Vilniuje ir susiradau labai gerą komandą, pradėjau vesti mokymus žmonėms, kurie nori tapti grožio specialistais.

- **Kaip surandate, kokius žmones padažyti?**

Kai socialiniuose tinkluose randu įdomių bruožų žmones, kviečiuosi juos padažyti nemokamai, o šiaip klientai ateina pasiruošti įvairioms šventėms, pvz. vestuvėms. Dabar esu apmažinusi veiklą, tačiau dirbau gan intensyviai beveik 8 metus ir išmokau labai daug: ne tik kaip save pateikti socialiniuose tinkluose, bet ir kaip tvarkyti savo finansus, fotografuoti, bendrauti su žmonėmis.

- Būnant studente ir mokytoja tenka nemažai dirbti. Kaip randate balansą?

Juokaujame, kad iš trečiadienio į ketvirtadienį reikia pakeisti asmenybę: vieną dieną aš klausytoja, kitą dieną aš mokytoja, vedu pamoką. Subalansuoju darbus juos sąmoningai planuodama, mėgstu planuoti savo laiką ir neapsiimti per daug energiją eikvojančiais darbais, kaip darydavau anksčiau.

- Kokia Jūsų mėgstamiausia knyga?

Iš mokyklos laikų - Antano Škėmos „Balta drobulė“. Kadangi domiuosi Antrojo pasaulinio ir Šaltojo karo istorija, tai didelį įspūdį paliko apie realius išgyvenimus pasakojantis, Nobelio laureatės baltarusės autorės romanas „Černobylio malda“. Taip pat mėgstu „Harį Poterį“.

- Jeigu galėtumėte, ką pasakytumėte gimnazistei sau?

Pasakyčiau, kad viskas nėra taip sudėtinga, kaip atrodo, ir neverta visko sureikšminti. Atrodė, kad dėl mažų dalykų grius visas pasaulis. Taip neįvyko, tad nebuvo verta tiek nerimauti. Būčiau skatinusi save gyventi šia akimirka, kadangi tai buvo vieni geriausių gyvenimo metų.

- Jeigu galėtumėte išskristi rytoj, į kokį Europos miestą keliautumėte?

Tikriausiai - į Jungtinę Karalystę. Myliu Londoną, Kembridžą, Oksfordą.

- Ar turite įsimintiną įvykį iš gimnazijos laikų?

Šimtadienio ir paskutinio skambučio švenčių organizavimas. Mokykloje ilgais vakarais planuodavome renginius ir tai suburdavo kartu visą klasę, užsimezgė artimesni santykiai. Taip pat atsimenu džiugesį gavus progą sudalyvauti Nacionalinėje Lietuvos fizikos olimpiadoje dvyliktoje klasėje.

- Koks jūsų asmenybės tipas?

INTJ, architektas. Tai - logiškai mąstantis, ambicingas, lakios vaizduotės, nemėgstantis švaistyti laiko žmogus. Kitiems gali neatrodyti, kad esu intravertė, nes esu įpratusi daug bendrauti ir dirbti su žmonėmis, tačiau leisti dienas galėčiau ir viena.

Mokinys kitu kampu: Simas

Kalbino ir užrašė Alanas Sinkevičius (10A)

- **Labas, Simai! Esi matomas ir girdimas mokyklos žurnalistas. Kodėl tu nusprendei prisidėti prie žurnalistų veiklos, koks buvo tokio tavo sprendimo tikslas?**

Dar pradinėse klasėse mano mokytoja pastebėjo, kad galiu rašyti. Tai neišblėso iki šiol, todėl šeštoje klasėje, padrąsintas mokytojo Igorio, atėjau į žurnalistus ir nesigailiu nei vienu susirinkimu, nei vienu laikraščiu ar nei viena kelione su žurnalistais, tad visus dvejojančius kviečiu prisidėti prie mūsų!

- **Kuo užsiimi po pamokų? Ar lankai būrelius, turi kažkokių pomėgių?**

Jau šeštus metus groju būgnais, tai ir sudaro mano didžiąją būrelių laiko dalį. Po pamokų, o ypač penktadieniais, su draugais einame į miestą, o dabar, kai temsta taip anksti ir tuoj atsiras kalėdinės dekoracijos, išėjimo į jaukų miestą laukiu dar labiau.

- **Koks tavo gyvenimo tikslas? Kokios profesijos sieki, kas joje tave žavi?**

Galvojau ir tebegalvoju apie daug profesijų, pavyzdžiui, videografo, fotografo, verslininko. Tačiau kuo toliau, tuo labiau mokytojo profesija man skamba labai įdomiai ir intriguojančiai. Manau, kad jaunų mokytojų mūsų švietimo sistemoje trūksta. Norėčiau integruoti įdomius mokymosi būdus ir sukurti sąlygas mokytis visiems. Labai norėčiau tapti jaunų pedagogų dalimi, nes juk ir mokytojai mus formuoja, atiduoda dalį savęs ir, aišku, moko.

- **Ar norėtum būti populiariu? Jei taip, kuo norėtum išsiskirti, kad apie tave būtų kalbama bei žiūrima kaip į įžymybę?**

Aš nenorėčiau tapti įžymiu. Norėčiau turėti gyvenimą su cinkeliu, netikėtumais ir spontaniškais sprendimais, o būdamas įžymus, tu vis esi nuo kažko priklausomas – bent man taip atrodo.

- **Kokio žanro muzikos bei atlikėjų klausai?**

Negaliu pakęsti tipinės Pop stiliaus muzikos, todėl klausau dainų, kurios mane „ištaško“ ir leidžia apie viską pamiršti, kaip Phonk ar Techno stiliaus. Kai „nesitaškau“, mėgstu klausytis lietuviškų kūrėjų - „FC baseball“ ar „Flash Voyage“ - dainas. Prieš kelis metus tėčiui padovanojome patefoną, todėl vasarą aš gyvenau „Modern talking“, „Queen“ ir „Abba“ ritmu.

Mokytojų dienos atgarsiai

Gabriela Vosyliūtė (10B)

Ar kada esate matę, kaip mokiniai sėdi mokytojų kėdėse, veda normalias pamokas ir, pasitaikius būtinybei, net keičia mokinio mokymosi vietą? Ne? Būtent tokie netikėti ir nematyti įvykiai vyko VIMS mokykloje spalio penktąją, Tarptautinės mokytojų dienos proga!

Jei kas nors paklaustų, ar dar norėčiau dirbti mokytoja po šios dienos, matyt, net nesvarstyčiau ir iškart sakyčiau - „ne“. Turbūt, šiam pasirinkimui didelę įtaką padarė mano pačios sugriautas požiūris apie mokytojų darbą ir kasdienybę. Viską įsivaizdavau visai kitaip. Poilsis pamokos metu, kol mokiniai dirba, arba tik vienos pastabos pasakymas buvo ne tai, ką mes, mokiniai-mokytojai, patyrėme tą dieną. Žinoma, buvo ir labai gražių akimirkų, pavyzdžiui, kai mokiniai atnešė saldinių, nupiešė portretą (visai paslapčiomis) ar apsikabino. Tačiau niekada negalvojau, kad vos pora pamokų gali taip išvarginti.

Dažnai mokiniai pyksta ant mokytojų, kad šie yra labai griežti. Bet Mokytojų diena leido suprasti, kad arba mokytojas bus griežtas ir visi sąžiningai mokysis, pasieks aukštus rezultatus, arba mokiniams bus nuolaidžiauojama ir tas reikiamas mokymosi lygis niekada nebus pasiektas. Tad mokytojų diena davė ne tik puikią galimybę pabūti mokytojo kailyje, bet ir paašškino tam tikrus mokytojų darbo ar kasdienių sprendimų motyvus.

Mano nuomone, šis netikėtas šventės paminėjimas buvo puikiai suorganizuotas. Idėja patiko ne tik mokiniams, bet ir mokytojams, kurie turėjo puikią progą atsitraukti nuo visų darbų, pailsėti ir pasimėgauti savo diena. Šventės idėja buvo visiškai įgyvendinta ir davė savų plusų mokytojams bei supratingumo mokiniams.

Žurnalistai kelia kvalifikaciją

Edilija Markauskaitė (9), Patricia Vosyliūtė (10B)

VIMS mokyklos žurnalistai jau trejus metus stropiai dirba ir gausiai leidžia laikraščius. Keista, tačiau dalis mokyklos net nežino, kad VIMS mokykla turi žurnalistų būrį, kurie rašo ne tik mokyklos, bet ir pasaulio aktualijas. Per pastaruosius metus žurnalistai labai patobulėjo, dabar leidžia ne tik laikraštį, bet ir „VIMS FM“, kur transliuojamos tinklalaidės, interviu su mokytojais ir net žinios. Tačiau ar gali žurnalistai būti žurnalistais be reikiamų žinių? Tikrai ne, todėl šie mokiniai net gavo kelias žurnalistinio ugdymo pamokėles savo mokykloje ir už jos ribų, „15min“ redakcijoje.

Žurnalistė G. Valantinavičiūtė. Asm. archyvo nuotr.

Į mokyklą atkeliavusi „LNK“ žurnalistė, Vilniaus universiteto studentė Gustė Valantinavičiūtė papasakojo apie savo tikslus iki žurnalistikos, patirtį universitete ir darbe. Žurnalistė planavo studijuoti mediciną, tačiau likimas turėjo kitų planų ir Gustės studijų kelias buvo nutiestas žurnalistikos link, tačiau mergina tokiu pasirinkimu visai nesigaili. Mergina atviravo - kad ir kaip nesinori skaityti naujienų, visi žurnalistai privalo žinoti esamą situaciją pasaulyje. Nors ir atrodo, kad žurnalistai rašo apie tai, kas jiems patiems įdomu, tačiau iš tiesų jiems duodamos šių dienų aktualijos ar straipsnio tema ir, nepaisydami temos sunkumo, jie verčiasi iš kailio, kad straipsnis būtų parašytas. Žurnalistė pasidalino darbo televizijoje paslaptimis, įdomiomis ir netikėtomis situacijomis, kurios gali būti net gąsdinančios, atskleidė reikiamas žurnalistų savybes, kurios tikrai pravers ir VIMS jauniems žurnalistams.

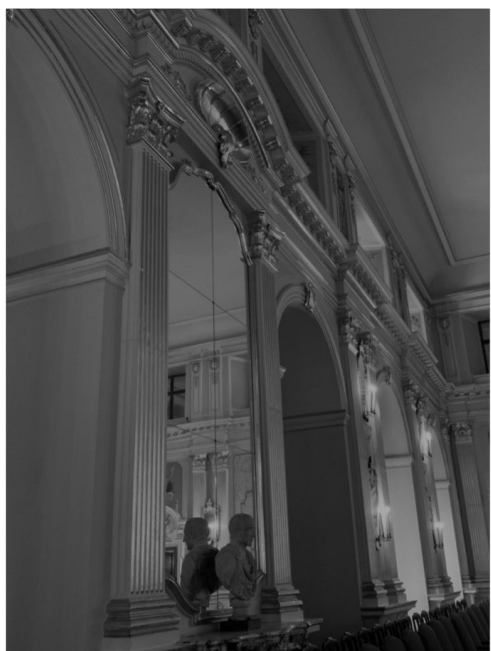
Prieš pat rudens atostogas istorijos mokytoja Daiva ir žurnalistų klubo vadovas Igoris pakvietė pasižiūrėti, kuo gyvena žurnalistai iš arčiau. Mokyklos žurnalistai, nukeliavę į portalo „15min“ redakciją, su žurnaliste kalbėjo apie kritinį mąstymą ir jo svarbą jos srityje. Jiems papasakota, kas yra viešas ir kas yra privatus asmuo. Žurnalistė taip pat kalbėjo apie savo darbo eigą, kiek laiko užtrunka parašyti straipsnius, ko reikia ieškoti, o po trumpos pamokėlės buvo aprodytos redakcijos patalpos. VIMS žurnalistai pamatė ne tik vietas, kur rašomi straipsniai, bet ir redakcijos studiją. Vėliau aprodė ir BNS naujienų tarnybos patalpas, kur buvo plačiau papasakota apie šią įmonę ir jos tikslus.

Šios patirtys labai pravertė mūsų mokyklos žurnalistų bendruomenei, davė nuostabių patarimų tobulėjimui, praplėtė karjeros žinias ir dar kartą įrodė, kad visos specialybės turi savų įdomybių. Dabar jaunieji žurnalistai galės rašyti dar geresnius straipsnius su įgytomis žiniomis.

Dzień dobry, Warszawo!

Patricia Vosyliūtė (10B)

Dar neįžengę į gimnaziją, mokiniai pradėjo reikšti nepasitenkinimą dėl ekskursijų. Jie manė, kad jau yra pakankamai subrendę ir pasirengę priimti atsakomybę keliauti į ilgesnes ir sudėtingesnes keliones. Mokytojai tuo tarpu kategoriškai atsisakydavo priimti atsakomybę už mokinius. Mokiniai ilgus metus bandė įkalbėti mokytojus pasiryžti tokiam nuotykiui ir pagaliau jiems pavyko prasiskverbti į jų širdis! 9-11 klasės mokiniai prieš pat rudens atostogas išvyko į Lenkiją, tačiau ką jie ten įdomaus nuveikė?

Kelionė prasidėjo nuo pat ankstyvo ryto, visi rinkosi stotelėje, kurioje laukė autobusas, pasirengęs suteikti naują patirtį ir nuvežti VIMS gimnazistus į Lenkiją. Kai visi susėdo į autobusą, lauke buvo dar tamsu, mokiniai norėjo miego ir nebuvo labai linksmi nusiteikę. Tačiau švintant visi atgavo savo jėgas, bendravo vieni su kitais, o, kad kelias neprailgtų, autobuse skambėjo nuotaiką kelianti muzika.

Pirmasis stotelė Varšuvoje buvo viešbutis. Po to visi keliavo į Koperniko muziejų. Tai buvo didžiulis dviejų aukštų mokslo centras, kuriame su mokslu supažindinama ne „sausai“, bet praktiškai – jis kimšte prikimštas įvairiausių prietaisų, kurie „bandau-darau“ principu leidžia pačiam suprasti įvairius fizikinius, gamtinius ar cheminius reiškinius. Ten praleidome užtektinai laiko, kad susipažintume ir išbandytume visus įrenginius. Prisisėmę pakankamai mokslinių žinių, mokiniai gavo laisvo laiko. Visi pasiskirstę į savo grupes ėjo apžiūrėti senamiesčio, aplankė norimas kavines, pasisėdėjo su draugais, bendravo, o kai kurie net važiavo metro! Apžiūrėję naktinį miestą, jie sugrįžo į viešbutį ir dalinosi savo įspūdžiais.

Antroji diena Varšuvoje prasidėjo pusryčiais prie švediško stalo. Visi pasisotinę ir pasistiprinę, pilni energijos keliavo aplankyti karaliaus Jono III Sobieskio rūmų Varšuvos Vilianove. Šiuo metu Vilianovo rūmuose veikia seniausias lenkiškas meno muziejus, kuris buvo įkurtas dar 1805 metais. Muziejuje matėme per šimtmečius surinktus Lenkijos monarchų portretus, didžiųjų magnatų šeimų atstovus, tautinių sukilimų dalyvius, iškilius menininkus ir Lenkijos pagerbtus žmones. Pasisėmę istorinių žinių, norintieji galėjo apsilankyti planetariume. Visi mokiniai gavo ausines, per kurias buvo kalbama angliškai ir pasakojama apie kosmosą. Mokiniai pasinėrė į Saulės sistemos subtilybes, stebėjo projektorių rodomus žvaigždėto dangaus vaizdus ir kosmines keliones, pamatė planetas ir Mėnulį – visa patirtis yra stulbinanti!

Galiausiai visi susirinko į autobusą ir pradėjo savo kelionę namo. Grįžtant namo autobuse taip pat skambėjo muzika, visi bendravo, žaidė kortomis, o buvo ir tokių, kurie miegojo. Nepaisant to, kad kelionė truko tik dvi dienas, visi mokiniai liko labai patenkinti, pamatė daug vaizdų, nepamirštamų įspūdžių, įgijo patirties, buvo daug juoko ir gerų emocijų, o bendraklasiai dar labiau suartėjo.

Rudens filmai

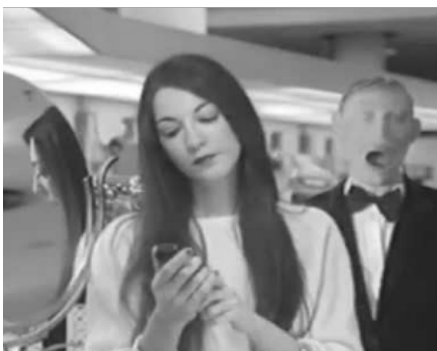
Gustė Kručkaitė (10B)

Ruduo yra puikus metas lėtesnių, šiurpesnių, tamsesnių filmų žiūrėjimui – už lango siaučia vėjas, vis dažniau lyja lietus ir dienos darosi vis trumpesnės ir trumpesnės. Šiame sąrašė pateikiu keletą filmų, kurie tikrai nėra tradiciniai siaubo filmai, tačiau savo sukurta atmosfera dera prie vėsaus, rudeniško oro.

Trintukas (Eraserhead), rež. D. Linčas, 1977

„Trintukas“ neįprastais vaizdiniais ir stiliumi atskleidžia daugybę realaus gyvenimo subtilybių ir aktualijų – pagrindinis veikėjas Henris yra įstrigęs monotoniškoje rutinoje, stengiasi iškėsti savo keisto, mutantiško naujagimio verksmus ir barnius su savo mergina bei jos šeima. Nors filmo tematika yra gana aiški, jo žiūrėjimas primena žvelgimą į modernaus meno paveikslą – kiekvieną kartą jį peržiūrėdamas gali atrasti ką nors naujo ir vis kitaip jį interpretuoti. Lėtas, simboliškas ir siurrealus, „Trintukas“ yra filmas apie asmeninius paties režisieriaus nuogąstavimus, tokius, kaip norą ištrūkti iš rutinos spąstų bei atsakomybės baimę. Tai tikrai nėra labiausiai šurpą keliantis filmas, tačiau jo slogi atmosfera ir apokaliptinė aplinka nuteikia nejaukiai.

Galbūt Mičigane (Possibly In Michigan), rež. C. Condit, 1982

Šio trumpo, jau spėjusio tapti interneto sensacija filmo siužetas yra labai paprastas – dvi pagrindines veikėjas persekioja manekeną primenantis kanibalas, kuris pabaigoje sulaukia netikėto likimo. „Galbūt Mičigane“ atrodo lyg nufilmuotas sapnas – filmo garso takelis yra kraupokas, bet skambančios dainos lengvai įstringa į galvą, o kai veikėjai kalba, iš tiesų atrodo, kad jie dainuoja ir kadrai neretai tarsi išplaukia. Nors siužetas skamba gana šiurpiai, tai tikrai nėra tiesa – dėl drastiško filmų kūrimo normų griovimo ir originalių elementų jis gali pasirodyti net šiek tiek humoristiškas. „Galbūt Mičigane“ yra netikėtas, bet be galo žavus interneto radinys, kuris vieniems įsimena kaip užkeiktas vaizdo įrašas, o kitiems – kaip unikalus ir neužmirštamas pasivaikščiojimas po sapnų pasaulį.

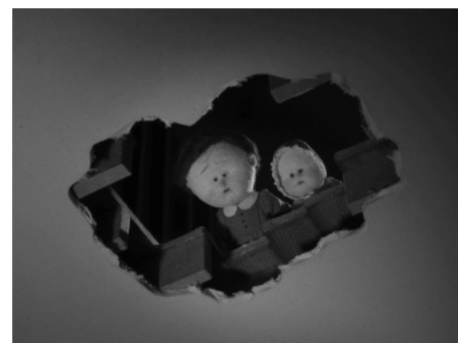
Vaistas (Cure), rež. K. Kurosawa, 1997

„Vaistas“ yra paslaptinė istorija apie detektyvą, kuris bando tirti neseniai įvykusias žmogžudystes. Visos jos turi tą patį bruožą – aukų kakle yra paliekamas X formos įpjovimas, o kaltininkas neprisimena nieko, kas nutiko. Viena pagrindinių „Vaisto“ temų – hipnozė ir manipuliavimas kitų protais. Tačiau, kad ir kaip tai būtų keista, filmo kinematografija ir stilius tarsi prieštarauja šitokiam intensyviai siužetui – jis yra lėtas ir tylus, pilnas gražių vaizdų ir spalvų. Kadrai yra neretai išilginami, kad būtų galima pilnai įsijausti į rodomą vaizdą – ar tai būtų ramus miesto peizažas, ar nusikaltimo vieta. „Vaistas“ yra filmas, kurio mintis yra gana žiauri, tačiau jis nėra paskendęs kraujyje – jis tikrai meniškas ir siekia ne sukristi, o paskatinti valandėlei sustoti ir pamąstyti.

Namas (The House), rež. P. Baeza, N. von Bahr, E. de Swaef, M. Roels, 2022

„Namas“ pasakoja tris atskiras istorijas apie veikėjus, kurie gyvena tame pačiame name skirtingomis eromis – apie vargšą Viktorijos laikų šeimą, kuri ten netikėtai atsikraustė, apie nerimastingą žiurkių, kuris desperatiškai bando parduoti namą, ir apie katę, kuri namą nuomoja ir bando susitvarkyti su nerūpestingais gyventojais. Visos šios istorijos labai skiriasi viena nuo kitos – pirmoji yra kraupi, antroji yra šmaikšti, bet absurdiška, o trečioji yra netikėtai pozityvi. Jų kūrėjams tikrai netrūko fantazijos – pasitelkdami stop kadro animaciją, jie sugebėjo sukurti tris kitoniškus pasaulius, pilnus kūrybiškų ir originalių detalių. „Namas“ nėra tipinė istorija apie prakeiktą namą – tai yra įvairiapusis erdvės pristatymas, kuriame yra atskleidžiamas jos ryšys su gyventojais.

Kaleidoskopas

Surinko Brigita Petrauskaitė (8A)

VIMS bičiulė Mija iš Riešės progimnazijos 8 kl.

VIMS bičiulė Mija iš Riešės progimnazijos 8 kl.

Urtė (8B kl.)

turinį kūrė

Brigita	8A
Simas	8B
Edilija	9
Viltė	10A
Alanas	10A
Urtė	10A
Gabriela	10B
Patricia	10B
Marta	11
Justas	11

buvo šalia

Indrė Matušauskienė
Vida Berniukevičienė -
Tumėnaitė
Igoris Zujevas

Mus rasite:

vims_zurnalistai